

בני יששכר מאמרי השבתות מאמר ז, אות ז

דאורייתא, עכ"ז מי שאינו בר הכי לידע
בנסתרות ויודע רק שהוא שובת מטעם שבת
משמעו שביתה הנה בכל דהו הוה ענג).

הנה על פי הדברים האלה נבוא להבין נוסח
שתיקנו לנו אנשי כנסת הגדולה, שבח
נותנים לו כל צבא מרום תפארת וגדולה וכו',
דהנה המה שכליים, בשמים ממעל יודעים
מעלת השבת חוץ הפשוט הנקרא שבת על שם
השביתה, הנה המה משבחים ומפארים לא"ל
אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי,
ומעלת היום הוא שנתעלה וישב על כסא
כבודו וגם תפארת עטה ליום המנוחה,
ואעפ"כ ענג קרא ליום השבת, בכל דהו הוה
ענג אפילו מי שאינו יודע כל אלו המעלות של
שם שבת רק טעם השביתה לבד, וז"ש זה שיר
שבח של יום השביעי שבו שבת אל מכל
מלאכתו הוא טעם הפשוט, אבל יום השביעי
בעצמו משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת
טוב להודות לה', וההודאה הוא בכ"ז אתוון
דאורייתא אשר על ידם הוא הדבור ובכולן כח

דאורייתא שבהם נבראו כל העולמות), ולפי"ז
יתפרש הכתוב הנ"ל, אם תשיב משבת רגלך
(אם תשיב רגילותיך היינו שלא לעשות
מלאכות הרגילות תמיד, תשיב מלעשות עבור
שם שבת שמשמעו שביתה בפשוט, ואינך בר
הכי להתבונן מהו שם שבת רק כפשוטו,
והנה) וקראת לשבת ענג (הוא על דרך שאמרו
רז"ל שבת קובעת למעשר אפילו באכילת
עראי [פסחים קה.], ופירשו הטעם דכתיב וקראת
לשבת ענג ובכל דהו הוה ענג [ביצה לד:],
ולפי"ז זה שאמר הכתוב אפילו אינך יודע מהו
הענין הנרצה בשם שבת ומהו גדולתו וקדושת
שמו, רק תדע בפשיטות שנקרא שבת על שם
השביתה, אעפ"כ אל יפול לבך עליך, וקראת
לשבת ענג בכל דהו הוה ענג) לקדוש הוי"ה
מכובד (הגם שזהו כבודו של שבת שנקרא
שבת על שם שהוא קדוש הוי"ה מהו שבת
שמה דקוב"ה והוא בגימטריא כ"ז הוי"ו ת
אשר כוחותם מתפשטין בכל הכ"ז אתוון